

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravišstvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravišstvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Srbsko-bolgarska vojna.

Česar se je vsak pošten Slovan bal, dogodilo se je preteklo soboto. Srbija napovedala je Bolgarske vojno, srbske čete prekoračile so mejo in začel se je boj mej sosednima in bratskima narodoma. Bolgari in Srbi, ki so nekdanj v tolikih bitkah vkupe krvaveli, ki bi morali čuvati mlado svojo svobodo in drug na drugega se naslanjati, da si mirnim potom zagotovijo še boljše bodočnost, sprli so se mej seboj na veliko veselje neslovanskega sveta in na neizmerno škodo ideji slovanski.

Ni ga pravega uzroka tej vojni mej narodoma samima. Jedva oproščena turške sile, morala bi se drug poleg drugega razvijati in v zavesti, da je, kakor za Ruse in Angleže v Aziji, tako tudi za Srbe in Bolgare na poluotoku balkanskem dovolj prostora, ako vlada mej njimi le nekoliko bratske ljubezni, morala bi skrbeti, da si v vzajemnem delovanju pridobita še one pokrajine, katere jima je odrekel dogovor Berolinski.

Morda bi bilo tudi prišlo do takega pravilnega za vse slovansko velevažnega razvoja, da ni nemila osoda tako nanesla, da je srbski prestol zasel Milan, bolgarski prestol pa Nemec Batenberžan.

Obe imeni sta za dotični državi osodepolni. Oba vladarja krenila sta lahkomišlno z jedino pravega slovanskega tiru. Milan, ki gledé zlih lastnosti skoraj nadkriljuje zloglasnega Cesara Borgio, ki je kot kralj jako intimno občeval z nedavno obsojenim sleparjem Kuflerjem, pričel je politiko, uga-jajočo njega osobni strasti, ne meneč se za koristi naroda. V njegovi državi, katero je pokojni knez Mihajlo tako izvrstno uredil, da jej je po vsej pravici pristajalo ime slovanskega Pijemonta, zavlada-la je kruta sila, s silo pa je naraščala nezadovoljnost, katera se je uduševala le najsikrajnejimi sredstvi. V Bolgariji pa je knez Aleksander pričel uprav-pustolovno politiko. Ni se oziral na to, da ima Bolgarija vse, kar je dobila, le po nesebičnej požrt-valnosti Rusov, da mora, ako ne iz hvaležnosti, vsaj iz previdnosti ravnati se po mnenji carja, ampak uprizoril je samovlastno senačni prevrat Plovdivski, z njim pa narod bolgarski zapeljal na kraj

propada. Vse sedanje zlo zakrivila sta jedino obe-stranska vladarja in njih pustolovni pristaši, zato-rej pa upamo, da bosta oba naroda tudi to uvidela in da bode boj mej bratoma imel vsaj to dobro po-sledico, da bota Milan in Aleksander zgubila svoji kroni.

Pravega povoda za vojno, kakor rečeno, ni bilo. A Milanu, ki je zašel v politiško zagato, naposled ni bilo druge rešitve, da se vsaj začasno obdrži na prestolu. Ker se Turkov ni upal, sklenil je boj proti Bolgarom. V ta namen začeli so vladni listi javno mnenje na to pripravljati.

Rektor srbske velike šole Sruković objavil je v oficijoznem „Beogradskem dnevniku“ obširno raz-pravo, v kateri dokazuje, da v Vidimskem, Berkovačkem, Kistendilskem, Sofijskem in Trnovskem okraji bivajo Srbi v večini in da po zgodovinskem pravu pripadajo ti kraji Srbiji. V teh petih okrožjih biva 530.000 prebivalcev in ta okrožja hočejo si prisvo-jiti Srbi. Pisatelj trdi, da je te okraje Berolinski dogovor po krivici prisodil Bolgarski. Bivši pravo-sodni minister Pantelić pa baš v tem listu doka-zuje, da bolgarski narod nema nobene svoje držav-ne ideje, nobenih zgodovinskih prav, nobene narodne zavesti, nobene politične sedanjosti, pa tudi bodo-čnosti ne. Srbski narod pa more ponosno se ozirati na svojo zgodovino. Srbska ideja ne sme in ne more poginiti, kajti v narodu budi mogočno narodna za-vest in državna ideja. Ravno tako sovražno proti Bolgarom piše drug vladni list „Videlo“. Na ta na-čin se je vladi posrečilo nahujskati narod proti Bolgarom, in vzbuditi v njem željo po bolgarskem ozemlju.

Bolgarski knez je dobil v soboto ob 2. uri zjutraj iz Belega grada objavo vojne ter to narav-nost sporočil sultanu in velikemu vezirju ter prosil pomoči Turčije. Na vojsko je pa izdal sledeče dnevno povelje: „Kralj srbski napovedal je nam vojno in dal srbske vojski povelje, da udere v naše ozemlje. Naši srbski bratje, mesto da bi nam pomagali, ho-čejo uničiti našo domovino. Vojaki, pokažite svoj pogum, branite svoje matere in svoja ognjišča in preganjajte sovražnika, ki je nas zavratno in izdaj-sko napal, dokler ga ne uničite.“ Vojake je to po-

velje jako navdušilo in z veseljem odhajajo na bo-jišče. Knez Aleksander odpeljal se je že iz Plovdiva v Sofijo.

Srbska vojska prodira v dveh kolonah v Bol-garijo. Večina se je napotila iz Pirota proti Cari-brodu, druga kolona pa prodira proti Vidinu. Mej obema je jedna letišča brigada, katerej zapoveduje podpolkovnik Milanovac. Na Caribrodski cesti se Srbom ne bodo stavile prevelike ovire, kar pa se tiče ozemlja, drugače pa proti Vidinu, kjer bodo morali prodirati skozi gozde in po gorovji. Bilo je že nekaj prask mej srbskimi in bolgarskimi pred-stražami. Tako so Srbi napali 20 mož broječo bol-garsko predstražo pri vasi Božici in ubili so jed-nega moža. Bolgari so se umaknili za nasip in ubili 20 Srbov. Sicer se pa Bolgari v soboto še neso dosti ustavljali. Brez boja so Srbi zaseli več bol-garskih vasij blizu Trna. Bolgari se hočejo umakniti kakih 20 kilometrov od meje in tam ustaviti se v utrjenih pozicijah, posebno pa v dobro utrjeni Dra-gomanski soteski.

O izidu vojne se sedaj ne da nič sklepati. Srbi so sicer res bolj izvežbani, ali Bolgari so bolj naudušeni. Sicer je pa mnogo zavisno od tega, kaj bode storila Turčija. Če Turki napovedo Srbom vojno, bodo ti imeli težko stanje. V Carigradu se je takoj sešel ministerski svet, ko so zvedeli o vojni. Nekateri mislijo, da bodo Turki mirovali da se je Srbija z njimi poprej že dogovorila, ali pa da bode Srbe podpirala kaka druga velevlad, ki ima tamkaj doli čuvati svoje interese.

Tudi se ne ve, kaj poreko na to Rusi. Kakor se poročajo, se je v Peterburgu takoj omečilo srce za Bol-gare, ko se je zvedelo, da so Srbi napovedali vojno. Bolgarska vlada je bila naročila v Turškej tovarni za orožje 18 milijonov patron. Ruska vlada je bila prepovedala izvažati te patrone. Ko so pa zvedeli, da je Srbija napovedala vojno, so takoj dovolili iz-važevanje teh patron.

Objava vojne, katero je srbska vlada poslala v Sofijo, ni nič drugega, kakor predbacivanje raznih pod-losti Bolgarom. Očita se njim, da so iz jednostran-skih sebičnih ozirov rušili ravnotežje na Balkanu in vznemirili balkanske narode, s svojevoljnimi nared-

LISTEK.

Rip Van-Winkle.

(Iz W. Irvingove „knjige črtic“ poslovenil Vinko.)
(Dalje.)

Sósešno to se je Ripu čudno zdelo, da so se ti ljudje, če prav so se očitno zabavljali, držali tako silno resnobno in tako skrivnostno molčali; bili so mu najžalostnejša družba, kar jih kedaj videl. Nič ni pretrgavalo tibote tega prizora razen ropota krogelj, katere so s svojim drdranjem po gorah vzbujale odmev, ki je bobnel kakor votlo gr-menje.

Ko se je Rip približal s svojim spremljeval-cem, so najedenkrat prestali s svojo igro ter ga gledali tako strmo in presunljivo in s takimi čud-nimi, surovimi, mračnimi obrazi, da se mu je srce skrčilo v prsih in da so se mu kolena tresla. Zdaj je njegov tovariš tekočino iz soda jel pretakati v velike steklenice in dal mu je znamenje, naj po-streže družbi. Ubogal je s strahom in trepetom; oni pa so molče srkali pijačo ter se potem zopet spravili nad igro.

Polagoma sta Ripa minila strah in groza. Ka-dar nobeno oko ni bilo vanj uprto, drznil se je

celo pokusiti pijačo, in našel je, da je bila zelo ti-stega ukusa kot dober boronicevec. Da je bil vedno žejen, bilo mu je že prirojeno, in to ga je kmalu zapeljalo, da je potegnil drugič. Jeden požirek za-peljal ga je k drugemu, in tako je po gostem obi-skaval steklenico, da mu je naposled prešla zavest: oči so se mu vrtele v glavi, glava mu je počasi padala in nazadnje je trdo zadremal.

Vzbudivši se, videl je, da je na zelenem griču, s katerega je bil prvič ugledal starca v globeli. Po-mane si oči — bilo je jasno, solnčno jutro. Ptice so skakljale in žvrgolele v gošči, in orel je krožil visoko v zraku, kljubujoč čistemu gorskemu vetru. „Menda vender,“ misli si Rip, „nesem celo noč tukaj spal.“ Pokliče si nazaj v spomin vse dogodke, predno je zaspal. Tujec s sodom žganja — gorska globel — divje zavetišče mej skalami — mračna družba kugljancev — steklenica — „o! ta stekle-nica! ta prokleta steklenica!“ misli si Rip, — „s čim naj se izgovorim pred gospo Van-Winklovo?“

Ozre se po svojej puški, a namesto svetle, dobro z oljem namazane ptičarke najde poleg sebe staro orodje z zarjavelo cevjo, brez kresila in s kopitom, od črvov razjedanim. Zdaj se ga loti sum-nja, da so ga resnobni pivci v gori imeli za norca in napojivši ga z žganjem, ukradli mu puško. Tudi

Volk je izginil, a mogoče da je letel za kakšno ve-verico ali jerebico. Zažvižga mu, kliče ga po imenu, a vse zaman; odmev je nosil nazaj njegovo žviž-ganje in klicanje, psa pa ni bilo videti.

Sklene torej zopet poiskati sinočnje veselische, in ako bi srečal koga od družbe, zahtevati svojega psa in svojo puško. Ko se vzdigne, da bi šel, čuti, da so mu sklepi odreveneli in da nema več svoje navadne gibčnosti. „To gorsko ležišče mi ne ugaja,“ misli Rip, „in ako mi ta zabava nakoplje trganje, imel bom preglavice z gospo Van-Winklovo.“ Dokaj težko zleze doli v globel; najde jarek, po katerem sta on in tovariš njegov prejšnji večer lezla kvišku; a začudi se, da zdaj gorski potok šumi po njem, skakaje od skale do skale in globel napolnujoč z brbljavim mrmranjem. Vender se trudi, da bi zlezel po njegovih stenah navkreber, s trudom delajoč si pot skozi gosto brezovje, sasafra in leščevje; več-krat se je izpotaknil ali zapletel se v divjo trto, vijočo svoje mladike od drevesa do drevesa in ne-kako mrežo razprostrajočo mu po poti.

Naposled pride, kjer se je bila špilja skozi razpoke odprla v amfiteater; a nobene sledi takšne odprtine ni bilo več. Skale so delale visok, nepro-doren nasip, s katerega je padal gorski potok v kodrastih vrtečih se penah, spuščaje se v široko,

bami ovirali trgovino mej Srbijo in Bolgarsko, po sili si prisvojili Bregovo, podpirali srbske veleizdajnike, srbske podložnike zatirali in na mejo postavili nedisciplinovane prostovoljce, ki so napadali mejno prebivalstvo.

Srbi se nadejajo, da bodo v enem tednu že zaseli Sofijo. Potem mislijo se snide evropski kongres, ki jim bode priznal zahtevane kraje, Bolgarom pa dovolil združenje. Ali se bode to zgodilo, je vprašanje. Rusija se bode najbrž odločno upirala njih željam. Bolgari se bodo gotovo ustavljali z vsemi močmi. V Belem gradu tudi mislijo, da se bode po sklepu miru ustanovili zopet prijateljski odnosi mej Bolgari in Srbi, kakor so se mej Avstrijo in Prusijo vkljub vojni leta 1866.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. novembra.

Včeraj je bil pod predsedstvom cesarja **ministrijski svet**, katerega so se udeležili avstrijski, ogerski in skupni ministri. Posvetoval se je o novi avstro-ogerski pogodbi.

Kakor se „Narodnim Listom“ poroča, želi vlada, da bi na **Českem** po mestih dežela vzdrževala ljudske šole narodnih manjšin, ne pa občine kakor dosedaj. Čehi so neki s tem zadovoljni, samo to bi radi, da se da kako jamstvo, da se ne bodo snovali nemške šole v popolnem nemških mestih, kjer niso potrebne. Novi naučni minister Gautsch bode pa neki posebno silil, da se reši Clamov predlog v deželnem zboru, da bosta po vseh srednjih šolah na Českem oba deželna jezika obligatna.

Vnanje države.

Kakor se govori, posvetuje se **ruski** državni svet o predlogu, da morajo vsi načelniki administrativnih in sodnijskih uradov biti pravoslavni. Taka naredba bi jako hudo zadela Poljake, kateri bi kot katoličani bili izrinjeni skoro iz vseh višjih državnih služeb. Pospeševala bode pa tudi porušenje Poljskega in pribaltijskih pokrajin. Pobedonošev in Katkov se neki posebno naukušujeta za tako naredbo.

Turčija je v Zadru osnovala svoj generalni konzulat, kar je bila tudi storila za trgovskega ustanka. Vodstvo tega konzulata izročila je Azarianu efendiju.

Intransigenti mislijo predlagati v **francoske** zbornici, da se pomilostijo vsi politični zločini. Vlada se še ni odločila, ali bi priporočala predsedniku republike pomiloščenje ali ne. Najbrž bode to storila, ker bode tudi eden del oportunistov v zbornici se izrekel za pomiloščenje. S tem se bode utrdila jedinstvo mej republikanci. Pariški mestni zbor je že sklenil resolucijo, v katerej izraža željo, da se politični zločinci pomilostijo. — Zbornica je potrdila že 442 volitev. Floquet je izvolila s 346 glasi stalnim predsednikom zbornice, podpredsedniki so pa voljeni tudi samo republikanci.

Vojna z **Birno** se bode neki zavlekla; kajti vojno oskrbnitvo je nekda pozabilo doposlati smotnika za topničarstvo. — Angleška vlada obrnila se je z oklicem na birmansko prebivalstvo, v katerem zagotavlja, da se ne bode dotikala trgovskih privilegij in veroizpovedanja. Budaizem ostane še nadalje deželna vera. Vsi birmanski uradniki in častniki naj ostanejo v službi, da bodo le svoje dolžnosti vestno izpolnili. Prebivalci se opozarjajo, da se bode oestro kaznoval umor angleških vojakov ali pa grdo postopanje ž njimi. Birmanski kralj

obrnil se je bil do kitajskega cesarja kot na svojega vrhovnega vladarja in varuha budaizma za pomoč. Toda kitajska vlada ni več voljna začeti vojne s kako evropsko vlastjo. Naznanil je tedaj cesar birmanskemu kralju, da je njegova vlada natančno pretresla zahteve Angležev, našla je opravilne in da Kitajci nimajo nikakega povoda, utikati se v to vojno, katero je samovoljno prouzročil kralj.

Ko je nepričakovano umrl Mahdi, mislilo se je sploh, da bode navstal mir v **Sudanu**. To upanje se je še povečalo, ko se je za gotovo izvedelo, da je tudi hrabri Osman Digma mrtev. Res se precej časa ni nič zvedelo iz Sudana, kakor bi tam vladal najlepši mir. Toda temu ni bilo tako. Sudanci so se samo pripravljali za daljše boje. Mahdijev naslednik Khalif Abdullah El-Taashi je baje jako energičen in previden mož. Njegova prva skrb je bila, da porabi vojno orodje, ki se je našlo v Chartumu celo Angležem uplenjene parnike je dal popraviti, da sedaj spremljajo sudansko vojsko. Po vsej deželi nastavlja urade, kateri redno pobirajo davke. Z domačim prebivalstvom onih krajev, katere si prisvoji, ravna jako lepo, da tako najde povsod manjši upor. Ta mesec bode v Sudanu končana žetev, potem pa neki namerava Khalif Abdullah El-Taashi z vsemi silami napasti Egipt. Angleškim konservativcem bode mnogo škodovalo pri volitvah, da baš sedaj prihajajo iz Sudana poročila, da se ustajniki začnejo gibati in angleške vojski preté nove nevarnosti. Kdo ve, ako ne bode ravno to prouzročilo njih poraza.

Dopisi.

Iz Celja 12. novembra. — (Nemčurska kultura na spodnjem Štajerskem.) Duhovni pomočnik Vincencij Bauman se je 12. julija l. l. v svoji propovedi, v župniški cerkvi v Slivnici pri Mariboru izrazil, da je v župniji človek, kateri ima zdrave roke in noge, drugače pa siromak, ker plačuje občina zanj 100 gld. štibre, in da se je nanj postavil, ker ga je za velikonočni spovedni listek terjal; da hodi le zato pridigo poslušat, da kaj izvoha in potem v spremenjenem pomenu v antikleikalne časnike pošilja. H koncu svoje pridige je duhovnik omenil, da naj se takim delomerznim in brezvernim potepuhom duri zapirajo.

Občinski siromak Edvard Kupec se je po tej pridigi, dasiravno duhovnik ni njegovega imena imenoval, na svoji siromaški časti razžaljenega čutil, in je g. Baumana pri c. kr. okrajni sodnji v Mariboru zaradi razžaljenja časti ovadil. Sodnija je vsled zahtevanja tožnika duhovnika v zmislu §. 491 in 493 k. p. na 25 gld. globe, eventuelno na pet dni zapora obsodila.

Vsled pritožbe zatoženega se je danes pri tu kajšnji c. kr. okrajni sodnji vršila prizivna obravnava, pri kateri je predsedoval deželne sodnje svetnik dr. Gallé.

Zatoženec je v izvrstnem govoru dokazoval, da ga kot narodnjaka vedno in strastno napadajo nemškutarji, da tudi občinski siromak Kupec spada k nemško-liberalni stranki, ter ga je le kot političnega nasprotnika ovadil; da pa on ni v svoji pridigi nikogar nameraval razžaliti, temveč sploh podarjal, da naj ljudje brezvernim potepuhom duri zapirajo.

globoko kotanjo, katero je temnila senca obdajajočega jo lesovja. Tu je bil zdaj siromak Rip prisiljen ustaviti se. Zopet prične klicati in žvižgati za psom, a odgovori mu le krokanje jate brezposelnih vran, ki so visoko v zraku letale okolu suhega drevesa, visečega čez solnčen prepad, in kakor se je zdelo, varne v svoji višini, gledale doli ter se norca delale iz nemira revežev. Kaj je bilo početi? Jutri je potekalo, a Rip je bil gladen kot volk, ker je bil še tešč. Žal mu je bilo, da je izgubil psa in puško, bal se je ženi svoje stopiti pred oči, a tega pa vender tudi ni hotel, da bi v gorah gladu umrl. Pomajal je z glavo, obesil si zarujavelo puško čez ramo ter s srcem, polnim skrbi in tesnobe, svoje korake obrnil proti domu.

Bližajoč se vasi, naletel je na ljudi, a na nobenega, katerega bi poznal; to se mu je nekako čudno zdelo, kajti prej je mislil, da je znan z vsakim daleč na okolu. Vrh tega je bila njih obleka čisto drugačnega kroja, nego ga je bil on navajen videti. Vsi so zijali vanj z enakimi znamenji strmenja, in kadar ga je kdo pogledal, si je vselej pogladil brado. Ponavljanje tega kretanja napelje ne hote Ripa, da ravno tako stori, a zdaj sam sebi v veliko začudenje najde, da mu je zrasla čevljev dolga brada.

Zdaj je prišel v vaško okrožje. Krdelo tujih

otrok letelo mu je za petama, kričeč za njim in kazoč na sivo brado njegovo. Tudi psi, katerih ni jednega ni spoznal kot starega znanca, lajali so vanj, ko je šel mimo. In še vas je bila do cela izpremenjena videti; bila je večja in bolj obljudena. Tu so stale cele vrste hiš, katerih nikdar poprej ni bil videl, a one, ki so mu bile najljubša mesta, so izginile. Tuja imena stala so nad vratmi, — tuji obrazi gledali so skozi okna, — vse je bilo tuje. Skrbeti ga prične; dvomi, ni li on sam in ves svet okolo njega začaran. Vsakako je to njegova rojstna vas, katero je bil stoprav včeraj ostavil! Tu stoje Kaatskillske gore, — tu nekoliko proč teče srebreni Hudson — tu je vsak holm in vsaka dolina do pičice taka, kakeršna je bila vedno. Rip je bil bolestno zmešan. „Ona steklenica sinoči,“ misli si, „napravila mi je lep nered v mojej ubogej glavi!“

Dokaj se je moral truditi, da je našel pot k lastnemu stanovišču; približeval se mu je z nemim strahom, vsak hip pričakujoč, da zasliši vriščeči glas gosp. Van-Winklove. Hišo najde razpadajočo — streha je udrta, okna pobita in vrata sneta s tečajev. Od glada na pol mrtev pes, Volku podoban, potikal se je tam okolo. Rip ga pokliče po imenu, a mrcina zagode, pokaže zobe ter odide. To je bil res neprijazen vsprejem. „Moj lastni pes“, vzdihne ubogi Rip, me je pozabil!“

Po kratkem posvetovanji sodišča je predsednik naznanil razsodbo, da se sodba Mariborska spremeni, in zatoženi zatožbe zaradi razžaljenja časti oprosti. Pri tej obravnavi se je čitalo pismo brez podpisa, katero je g. Bauman po pošti prejel, iz katerega je pa razvidno, da je od pristaša nemčurske stranke pisano in odposlano. Taisto se glasi:

„Vi prokleti stari butli, ako ne boste slepe poštene ludi na cesti pri meri pustili, lassen wir Ihnen durchhauen, das Ihnen die Zähne beim Guack herausfallen, kümmern Sie sich alter uns fressen und und umkirchliche Dinge und pustite stare poštene ludi drugikrat pri meri, drugači bomo Vas naklupali, da se Vam bodo zvezde po nosi trosile. Ako Vi očete politizirati, znate tisto storiti pri mački. Vi slovenski Deutschfresser. — Ein guter prijatelj od Vas, kader očete, de Vas moremo pozdraviti, bomo drugo pot hlače (Sledé izrazi, toli surovi, da bi se jih najhujši neotesanec sramoval, le nemškutar ne.)

V resnici duhovito delo nemčursko, nemško-liberalna stranka more ponosna biti na tako kulturo.

Iz Celja 14. novembra. (Nemška-liberalna mogočnost na spodnjem Štajerskem.) V Slovenski Bistrici so se 1. rožnika t. l. popoldne v gostilni Martina Auer-a pristaši nemško-liberalne stranke zbrali, da bi se o volitvi državnega poslanca posvetovali, katerega je bila na drugi dan ob deveti uri zjutraj v Mariboru razpisana. V to gostilno prišel je tudi posestnik Ludovik Kresnik, kateri ne spada k nemško-liberalni, temveč k narodno-konservativni stranki, in se je začel z navzočnimi gosti pogovarjati. Ko prideta Miha Nasko, prvi občinski svetovalec in posestnik Henrik Raswoscheg, oba od nemško-liberalne stranke v gostilno in zagledata Kresnika v pogovoru z volilci, si precej mislita, da Kresnik tukaj za Slovence agituje in začeta ž njim besedovati. Nasko se je sicer odmaknil v drugo sobo, Raswoscheg pa, kateri ceni svoje premoženje na 30 tisoč gold. in je za Slov. Bistrico zelo mogočna oseba, je Kresniku zapovedal, da naj gostilno zapusti, da ne bo škandala. Raswoscheg je tudi Kresniku pot do mize, pri kateri je ta že prej sedel, zaprl, in nastal je vsled tega postopanja mogočnega Raswoschega v resnici škandal, kajti začela sta drug drugzega posovati, in pristaši zadnjega so se proti Kresniku vzdignili in ga napadali.

Kresnik se pa škandalu odmakne, in s svojim prijateljem Štef. Spragerjem iz gostilne in proti domu poda.

Čez malo časa pa se pridrvi precej velika množica iz gostilne po ulicah za Kresnikom. — Kresnik zbeži na Auerjevo dvorišče v zavetje, ali množica plane čez duri na dvorišče za njim, ga od vseh strani obstopi in se peha proti njemu. — Kresnik upije, kaj imajo ž njim, in prosi, naj ga puste. Na to prihiti Raswoscheg od jedne, in občinski sluga Jaka Majerič od druge strani, in mesto ga braniti, zapove Raswoscheg Majeriču, da naj Kresnika do najdaljše ure prihodnjega dne zapre. Na vprašanje Kresnika, kdo bo to postopanje zagovarjal, je mogočni Raswoscheg odgovoril, da on to lahko

Stopi v hišo, katero je, to moramo priznati, gospa Van-Winklova zmirom imela v najličnejšem redu. Bila je prazna, puščobna, in kakor je kazalo zapuščenca. To opuščenje premagalo je vsak zakonski strah; glasno zakliče ženo in otroke; puste sobe nekaj časa odmevajo od njegovega glasu, potem pa vse utihne.

Zdaj hiti ven ter krene proti svojemu staremu pribežališču, k vaškej krčmi; a tudi te ni bilo več. Na njenem mestu je stalo veliko, trohnelo leseno poslopje, z okni, na stečaj odprtemi, mej katerimi so bila nekatera pobita in njih luknje zadelane s starimi klobuki in suknjami, nad vratmi pa je stalo naslikano: „Union-Hotel, Jonathan Doolittle.“ Namesto velikega drevesa, ki je svoje dni osenčavalo mirno, majhno holandsko krčmo, stal je zdaj visok, gol drog z nečim na vrhu, kar je bilo podobno rudečej spalnej kapi, in z njega se je vila zastava na katerej so se vile čudno sestavljene zvezde in proge: vse to je bilo čudno in nedoumno. Vender pa je na deski spoznal rudečkasti obraz kralja Jurija, pod katerim je bil pokadil toliko mirnih pip; a tudi to je bilo čudno preobraženo. Rudeča suknja bila je zamenjana z modro in svetlo-rumeno; namesto žezla držal je meč v roki; glavo je krasil klobuk s privihanimi okrajci; in spodaj je bilo zapisano z velikimi črkami: General Washington. (Dalje prih.)

zagovarja. Na povelje Raswoschega je tedaj Majerič odpeljal Kresnika v občinski zapor.

Tako je prenočil Kresnik v občinskem zaporu in premišljeval, kako bo prišel k volitvam v Maribor. — Župana pl. Formachera že ni bilo 2 dni doma, Raswoscheg odpeljal se je drugi dan za rano od doma, in tudi prvi občinski svetovalec Nasko, kateremu je bilo že zvečer znano, da je Kresnik v občinskem zaporu, ni v tej zadevi ničesar ukrenil, temveč ob 7. uri zjutraj Bistrice zapustil; samo Kresnik je premišljeval v luknji, v katero so ga utaknili, kako prijetno je v Slov. Bistrici, katera ima jednake občinske razmere kakor Turčija.

Ko je dan napočil, začel je Kresnik na duri trkati in prositi, naj ga spusté, ali ključar zapornice mu je odgovoril, da še ni povelja dobil nikakega. Nekaj časa preteče in Kresnik zopet prosi, da naj ga k županu peljejo, stražnik pa mu odgovori, da župana ni doma. Kresnik se pomiri in odrešenja pričakuje. Zopet začne trkati na duri in prositi, da naj ga peljejo k okrajnemu sodniku ali pa k adjunkt, da bo pri sodnji zaslišan. Tudi ta prošnja se mu odbije; poslednjič pa prosi za papir in pero, da bo pisal ali brzojavil domov, da se vsaj zve, kje da je. Na to mu pa ključar zapornice odkritosrečno odgovori, da naj rajši miruje, ker z glavo ne more zidu prodreti, pred najstjo uro pa izpuščen ni bo, dokler ni konec volitve. In res ob najstji uri, ko je železniški vlak iz Bistrice v Maribor oddrjal, bil je Kresnik iz zapora izpuščen. Na zahtevanje, da se o dogodku zapisnik sestavi in on zasliši, dobil je Kresnik odgovor, da kaj takega ni potreba, ker je reč končana, in Majerič, kateri ga je brez ovadbe zaprl, ga je tudi izpustil.

Ali za Kresnika ni bila reč končana, temveč se je še le pričela.

On je sodnji dogodek naznanil in na podlagi sodniških poizvedeb in natančne preiskave je državno pravdnštvo pričelo zoper Henrika Raswoschega zatožbo zaradi hudodelstva javne sile po § 93 k. p.

Obravnava se je danes vršila pri tukajšnji c. kr. okrožni sodnji. Sodišče je bilo sestavljeno iz dež. sodnije svetnikov Levičnik, Rattek, dr. Galle in adj. dr. Pevetz. — Zatožbo zastopal je državni pravdnik dr. Gertscher, in zatoženca dr. Holzinger iz Gradca. — Pri obravnavi je bilo zaslišanih 18 prič, katere so gori omenjeno dejanje od besede do besede potrdile, in še posebno pričale, da je Raswoscheg na večer 1. oktobra v gostilno nazaj prišel rekel: „jaz sem pustil Kresnika zapreti, zdaj pojdemo jutri sami volit, Kresnika pa bom pustil do pol dvanajstih zaprtega.“ Jedna izmed prič je še dalje izpovedala, da ji je Raswoscheg pozneje veleval, naj Kresniku pove, da ga pusti pozdraviti, da more tak kvatir še večkrat dobiti, če hoče, samo tiste živalice, ki se notri nahajajo, naj nazaj prinese. Tudi je bilo sploh govoreno, da so Kresnika samo zato zaprli, da bi ne šel v Maribor za Slovence volit, kar je sam občinski sluga priči povedal.

Državni pravdnik je nasvetoval, da se zatoženi na podlagi dokazov hudodelstva javne sile v zmislu zatožbe krivega spozna in v primerno kazni obsodi, — zagovornik pa je predlagal, da naj se zatoženec zatožbe oprosti, ker dejanje, na katero je zatožba sezidana, ne zapopada postavnih znamenj hudodelstva v § 93 k. p. navedenega.

Po dolgotrajnem posvetovanju je predsednik naznanil razsodbo, da je zatoženih Raswoscheg hudodelstva javne sile po § 93 k. p. krivega spoznan, ter da se obsodi na šest tednov ječe, z jednim postom vsaki teden poostrene.

To osodo Ludovika Kresnika naj si zapomni štajerski Slovenci, in taisti, ki še ne poznajo Slov. Bistrice, da si jo bodo ognili, kadar pojdejo zopet k volitvam v Maribor.

Iz Gorice 14. novembra. (Tramvaj. — študentovska kuhinja. — Gledališče. — Sodnijska obravnava.) Naši trnovski kmetje kakor tudi grgarski in oni iz sosednih občin so lansko leto štrajkali, da so s tem prisilili gozdarski urad, ki mesto z drvmi preskrbuje, za prevažanje drv do takih cen, da je bil erar prisiljen, misliti na drug način, kako bi drva v mesto dobival. Napravil je vsled tega pogodbo z nekim podjetnikom, ki se je zavezal drva po stari ceni v mesto prevažati. Podjetnik kupil je v ta namen na Českem parni stroj; prvi poskus vršil se je že oktobra, toda ponesrečil se je bil popolnem, ker se je bil stroj pokvaril. Podjetnik bi bil moral do 1. novembra pripeljati v mesto 1000 metrov drv,

a temu pogoju ni zadostil. Stroj se je popravil in v teku tega meseca naredil je še le dva vijača; pri zadnjem potreboval je tri dni, da je prišel na Trnovo ter 32 metrov drv v mesto pripeljal. Na ta način bo mesto slabo z netilom preskrbljeno, mogoče pa, da bode novi stroj, ki je na Angleškem naročen in že na potu, boljše služil svojemu poklicu. Vendar trajna ne bode nikakor ta novotarija, kajti bati se je, da bodo na cesti, na kateri je promet še precej živahen, nesreče pogoste. Prva pripetila se je pri prvem poskusu. Konj se je preplašil, pal v propad ter se močno poškodoval. Podjetnik je sicer škodo povrnil; a ko bi se človek ponesrečil, kako bi se škoda poravnala? Na Laškem, kjer so ceste zelo široke, se neso do sedaj taki poskusi dobro obnesli, država je bila primorana tramvaje prepovedati.

Naša učeča se mladina iz bližnje okolice pohajala je mej zjutranjim in popoldanskim poukom po mestu sem ter tja, dolgočasila se je, tratila zlati čas radi pomanjkanja prostorov, kjer bi se učila in poleg vsega še lakoto trpela. To je privedlo nekatere gospode, ki se požrtvovalno trudijo v društvu sv. Vincencija, da bi vrednim in potrebnim siromakom pomagali, da so že lansko leto preskrbeli takim dijakom obed, nadzorstvo in prostore, v katere zahajajo mej poukom. To blago delo nadaljujejo tudi letos, kar naj jim Bog stotero plati. Milosrčnih darov v ta namen dohaja od vseh strani naše domovine, žalibog, da so pičli, dočim je potreba velika. Radi tega bodi društvu vsem prijateljem mladine najtopleje priporočeno.

Vsako italijansko gledališko društvo zadobi v „italijanski“ Gorici navadno bridkih skušenj, tako da neče več nobeno v Gorico, ako se mu a priori ne zagotovijo primerni dohodki. Sedaj pa gostuje tukaj nemško društvo iz Trsta, ki je z vseh strani v gmotnem oziru še precej zadovoljno. Znanprej najeta je družba, katera igra sedaj v Palminovi blizu avstrijske meje. Ko so prišli igralci nekdanj na sprehod na avstrijski svet, začeli so nekateri zabavljati čez Avstrijo, da so finančni stražniki dva prijeli in v Červinjanski zapor odpeljali. Mi bi jih tako ostro ne kaznovali, najbrž so hoteli gospodje delati le reklamo za predstave v Gorici. Videli bomo, ali bodo srečnejši od drugih in ali bode kaj pomagala novodobna reklama.

Afera g. prof. Majonike, ki je prouzročila po mestu in deželi mnogo hrupa, prišla bode menda vendar le pred porotnike. G. profesor je baje tožbo zoper odvetnika Bizzarro-ta že uložil. Stalno je, da se more le po tem potu odkrižati madeža, kateri mu je poslano Bizzarrovo na čelo pritisnilo.

Domače stvari.

— († Alojzij Koblar.) G. Alojzij Koblar, župan Litijski, odpeljal se je v soboto z doma na Bizeljsko vino kupovat. Na Zidanem mostu prišlo mu je slabo. Usel se je na kurirni vlak in odpeljal v Ljubljano k zdravniku. Ko je vlak došel v Ljubljano, našli so ga mrtvega v vozu. Mej potom zadel ga je mrtvoud. Pri sebi je imel 2175 gld. Pokojni g. Koblar (vulgo Šegač) bil je obče priljubljen in spoštovan mož, izvrsten narodnjak in jako upliven v vsem okraji, za kateri si je stekel mnogo zaslug. Bil je mnogo let župan in poslanec v deželni zboru kranjskem. Njegova prerana in nepričakovana smrt vzbudila je v vseh krogih najodkritosrečnejše sožaljenje, zlasti pa narodnjaki obžalujejo izgubo tako vrliga moža. Blag mu bodi spomin in lahka zemlja!

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 17. dan novembra 1885. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Volitev po jednega člana v magistratni, stavbinski in vodovodni odsek mesto izstopivšega mestnega odbornika Frana Žužka. III. Finančnega odseka poročilo a) o računskih zaključkih za 1884. leto; b) o prodaji mestnih parcel st. 84, 86, 57/3 in 90/1 poleg deželne prisilne delavnice. IV. Mestnega odbornika Ivana Hribarja samostalni predlog: „naj se sklene prošnja do c. kr. deželne vlade, da se ustanovi v Ljubljani šesta lekarna. V. Mestnega odbornika Frana Trtnika samostalni predloga: a) glede razsvetljave ulic v Krakovem; b) glede celonočne razsvetljave krakovskega nasipa po zadnji plinovi svetilnici pri Gradašici. Tajna seja. Poročila o prošnjah itd.

— (Pisateljskega podpornega društva zabavni večer) bil je preteklo soboto.

Navzočnih bilo je 30 članov, katerim je predsedoval g. prof. Levec. Gosp. Vrhovec nadaljeval je svojo prezanimivo razpravo „Ljubljana pred 100 leti“ ter nam podajal toliko znamenitih zgodovinskih podatkov in notic, katere je deloma nabral v mestnem arhivu, da mu je po končanem berilu od vseh strani donela živa pohvala in da bode vsakdo z veseljem čital zgodovinsko važni spis, ko izide na svetlo. Prihodnji „zabavni večer“ je v soboto.

— (Martinov večer) praznoval se je včeraj na dveh krajih. V restavraciji „Ljubljanske Čitalnice“ priredilo je slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“, v Koslerjevi pivarni pa „Šišenska Čitalnica“ svojo veselico. Spored bil je na obeh krajih obširen in zanimiv, občinstva pa jako veliko. Za danes nam je samo možno na kratko poročati o „Slavčevem večeru“, ki je bil v vseh točkah prav izboren. Dobri in krepki bili so vsi zbori, prav umestno bilo je g. Pajka komično berilo, izredno dobro pel se je Foersterjev čveterospev „Njoj“ (gg. Sakser, Markič, Breskvar, Grahek) in A. Dolinarjevo šaloigro „Pražnja obleka“ predstavljali so gg. Wolf, Jeršek in Ravnikar tako vrlo in dovtipno, da je bilo smeha v izobilji. Najbolj ugajale so pa točke, v katerih je nastopal g. Meden. Pel je najprej tenor-solo v dr. Ipavčevi „Prošnji“, potem pa „Godčevo pesen.“ Gospod Meden poznat je kot izvrsten pevec, a včeraj bil je posebno dobro razpoložen in pel je tako mojsterski, da je bilo občinstvo očarano. Vsled silnega odobravanja, dodal je potem še Vilharjevega „Mornarja“ in „Nezakonsko mater“, ter zvršil obe točki tako dovršeno, da je prisoten večak rekel: „Gospod Meden je in ostane najboljši pevec, kar jih imajo Slovenci.“ Včerajšnji večer bil je najboljši, kar jih je doslej priredil „Slavec“ in vsakdo je z veseljem opazoval, kako zbor vidno napreduje in kako so veselice vedno lepše in zabavnejše. Zatorej izrekamo zasluženo priznanje in pristno zahvalo vodstvu, kakor tudi neumornemu pevovodji, kateremu gre precejšen del dosedanjih uspehov.

— („Zveza slovenskih posojilnic“) imela je včeraj svoj občni zbor, pri katerem je bilo zastopanih 8 posojilnic. Obširneje poročilo jutri, ker nam danes prostora nedostaja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. novembra. Cesar, cesarjevič, več vojvod bili včeraj prisotni pri slovesni sv. maši, katero je kardinal Ganglbauer v samostanski cerkvi povodom 400 letnice posvečenja Leopolda IV. služil. Pri prihodu, uhodu in odhodu pozdravljala jih je navdušeno množica, več tisoč broječa.

Dunaj 16. novembra. Avstrijska delegacija vsprejela vnanji budget brez debate, ko je poročevalec Windischgrätz izrazil, da ima budgetni odsek v vnanjo politiko neomajljivo zaupanje in da je upanje, da se ohrani mir mej velelastmi. Isto tako vsprejeli so se brez debate: proračuni vkupnega finančnega ministerstva, izredna potreba za vojsko, proračun najvišjega računišča, carin.

Sofija 16. nobembra. Knez došel v Ihtiman. Pri Caribrodu izgubili Bolgari 34 mrtvih in ranjenih. Srbi, ki so bili v veliki večini, imeli so mnogobrojne izgube. Srbi zaseli Caribrod. Zjutraj odrinile so mnogobrojne srbske čete proti Dragomanu. Navstala kanonada, ki je trajala do noči. Pri Trnu bil tudi boj.

Carigrad 16. novembra. Poslanik v Londonu Musurus paša umirovljen. Na njega mesto Rustem paša imenovan.

Peterburg 15. novembra. Merodajni listi obsojajo srbsko napovedbo vojne kot bratomorsko, pustolovno početje. „Journal de St. Peterbourg“ obsoja z ostrimi besedami postopanje Srbije in nedelavnost konference, ki je Srbiji dala povod ter izjavlja, da Rusija ne more dopuščati, da bi kaka balkanska država morala za korak nazaj.

London 15. novembra. Car odtegnil je bolgarskem knezu Aleksandru dosedanje podporo 150.000 rubljev na leto.

„Sokoli“

vabijo se v torek 17. t. m. zvečer v čitalniški stekleni salon na skupni razgovor o zadevi osebnega udeleževanja drušvenikov pri društvu „rudečega križa.“

ODBOR.

Tržne cene v Ljubljani

dné 14. novembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špoh porojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5 53	Surovo maslo,	85
Ječmen,	4 23	Jajce, jedno,	3
Oves,	3 09	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 37	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 87	Telečje	60
Koruz,	5 3	Svinjsko	54
Krompir,	2 69	Koštrunovo	35
Leča,	8	Pišanec	45
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	98	Slama,	1 96
Mast,	80	Drva trda, 4 metr.	7 60
Špoh frišen,	54	mehka,	5 50

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. nov.	7. zjutraj	736.62 mm.	-1.2° C	brezv.	megla	0.5 mm.
	2. pop.	734.29 mm.	3.8° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	743.39 mm.	4.6° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
15. nov.	7. zjutraj	732.56 mm.	3.4° C	brezv.	obl.	8.20 mm.
	2. pop.	730.34 mm.	10.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	731.03 mm.	8.4° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 2.4° in 7.4°, za 1.5° pod in 3.6° nad normalom.

Dunajska borza

dné 16. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	85	kr
Srebrna renta	81	45	"
Zlata renta	108	75	"
5% marcna renta	99	25	"
Akcije narodne banke	859	—	"
Kreditne akcije	278	60	"
London	126	—	"
Srebro	—	—	"
Napol.	10	01 1/2	"
C. kr. cekini	5	98	"
Nemške marke	61	90	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	126	"
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	171	"
Ogrska zlata renta 4%	97	45	"
" papirna renta 5%	89	75	"
5% štajerske zemljišč odvez oblig	104	—	"
Dunava reg srečke 5%	100 gld	116	"
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad železnice	115	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	50	"
Kreditne srečke	100 gld	176	"
Rudolfove srečke	10	17	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	96	"
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	186	75	"

Zasobnik

želi se udeleževati z zneskom od 3000 do 4000 gld. pri kakem solidnem podjetju. — Ponudbe vsprejema Fran Müller-jev Annoncen-Bureau v Ljubljani, (675—2)

Skozi 40 let preskušena
c. kr. dvor. zdravnika za zobe

Dr. POPP-a
Anatherin
zobna in ustna voda.

Dunaj. mesto, Bognergasse 2.

Zdravniška potrdila.

Prof. dr. Oppolzer, bivši rektor magnif., prof. c. kr. klinike na Dunaji, kr. saks. dvorni svetnik itd. Jaz sem preiskal Vašo Anatherin ustno vodo in spoznal, da je priporočljiva vredna.

Prof. Drasche rabil je pristno Anatherin ustno vodo na svojem medicinskem oddelku v c. kr. občnej bolnici za poskušnjo in se izjavil, da je primerna svojemu imenu in izvrstna.

Dr. Kalnzbauer, ces. svetnik, bivši profesor. Rabil sem Popp-ovo Anatherin ustno vodo pri jako velikem številu svojih bolnikov pri ustnih in zobnih boleznih z izrednim uspehom, ker sem preverjen o njegovi kemično čisti kakovosti.

Tudi pri kroničnem kataru je dobro, ako se bolni deli ust, grla in vratu namažejo s Popp-ovo Anatherin ustno vodo. (322—3)

Prof. Schnitzler rabi Popp-ovo Anatherin ustno vodo pri boleznih ust, vratu in grla, kakor tudi pri boleznih zobnega mesa z najboljšim uspehom.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bömes, lekar; v Idriji: J. Wario, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; v Slovenski Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radoveljici: A. Robiek, lekar; v Norem mestu: J. Bergman, D. Rizoli, lekarja; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Črnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar

P. n. občinstvo se prosi zahtevati izrečno c. kr. dvornega zdravnika za zobe Popp-a preparate in vzeti samo take, ki imajo mojo varstveno znamko.

Več ponarejatev in prodajalev na Dunaji in in spruku bilo je nedavno obsojenih k obšutim kaznim.

Lepo stanovanje

z 2 sobama, kuhinjo in z vsem drugim, takoj odda gospod Josip Pauer na Šentpeterskem predmestju. (682—1)

Poslano.

(7—40)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLIESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušn lek proti trajnom kašlju pljučevine I
želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Cvet zoper trganje

po dr. Mallén a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po
udih, bolečine v križi ter živcih, otekline,
otrpel živce in kite itd. V svojem učinku
je nepresegljiv in hitro ter radikalno
zdravi, kar dokazuje na stotine priznanj
iz najrazličnejših krogov.

Schuhmarke.

Prodaja (C46—3)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

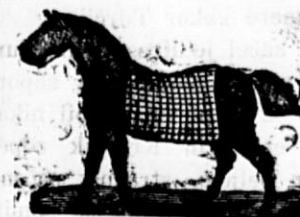
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Nič več odlašati.

Svetovno znane žebreke, katere sem na nekej dražbi kupil za polovico prave vrednosti in so jih vsled objave že mnogo pokupili z vs-h delov sveta, prodajem, dokler jih je kaj po

samo gld. 150

jako dolge, zelo debele in široke
neraztrgljive
žebreke

z barvastimi kraji, de-
bele kakor deska; 190
cm. dolge, 130 cm. ši-
roke z različnimi kraji,
jako debele, zares ne-
raztrgljive, la. baže po
gold. 1.75, najboljša
baže jako fine pa po
gld. 1.95.

Nadalje je še v zalogi:

**500 dvanajstoric rumenih kosma-
tih fijakarskih plah**

z raznimi barvastimi progami in kraji, kompletnih,
jako finih, samo po gld. 2.60. Posebno priporočevati
izvoščekom. Nadalje imam za razprodajo:

400 posteljnih odej

iz najfinejše burett-svile v veličastnih barvah, rudi-
cih, modrih, rumenih, zelenih, pomerančastih, pro-
gastih, dosti dolgih za vsako posteljo po gld. 3.75,
dvojica samo gld. 7.—

Na stotine zahval in opetovanih naročil od
od merodajnih oseb, izmed katerih sem že nekatere
objavil, so v moji pisarni vsakateremu na blagovljen
ogled in mislim nekatere taka zahvalna pisma in
opetovane naročbe, došle poslednji čas, kmalu obja-
viti. Vsako blago, ki ne ugaia, vzame se brez ugo-
vora nazaj. (639—3)

Naslov: Webewaaren-Manufactur

J. H. Rabinovicz

Wien, III. Bez., Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobitok v najprej-
nem slučaj ponuja velika od Ham-
burške države zajamčena denarna
loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Najrojevša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU
dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna
loterija ima 100.000 srečk, od katerih se bode 50.500 srečk.
Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba,
da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo
mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitok prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste
v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na
80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa
eventuelno na 500 000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena
podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se
neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične
zneske v avstrijskih bankovcih ali poštah markah. Tudi se denar
lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše
tudi proti poštneemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in
ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse na-
tančnejše. Takoj po žrebanji dobi vsak udeleženeec uradno, z uti-
šenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu
izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk
proti pričakovanju ne ugaial načrt žrebanja, pripravljeni smo ne
ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto po-
vrniti. Na željo se uradni načrt žrebanja naprej zastopni po-
ljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti,
prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1885

nam direktno doposlati.

(610—9)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.